

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 511/2016
14.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужилаца М.Ј., С.Ј. и Д.Ј., сви из Л., чији је пуномоћник В.Д., адвокат из Н., против тужених Републике Србије, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ЈП „Дом“ из Л., чији је заступник Н.Ђ. и Љ.Ј. из С., са непознатим пребивалиштем, чији је привремени заступник Ј.З., адвокат из Л., ради утврђивања права својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1456/15 од 10.09.2015. године, у седници већа одржаној 14.04.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1456/15 од 10.09.2015. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 8558/10 од 03.02.2015. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и утврђено право својине тужилаца на непокретностима ближе наведеним у том ставу изреке, те су тужиоци, као правни следбеници сада покојног Р.Ј. из Л., стекли право својине по основу извршене купопородаје по основу неовереног уговора – признанице са туженом Љ.Ј. од 12.04.1983. године, као и на основу савесне државине и потпуне реконструкције локала, што су тужени дужни да признају тужиоцима, којима ће ова пресуда послужити као основ за укњижбу права власништва у катастру непокретности у Л.. Ставом другим изреке усвојена привремена мера од 05.02.1998. године коју је донео Општински суд у Лесковцу у предмету П 3824/97 по правноснажном окончању спора остаје на снази, а ставом трећим изреке су обавезани тужени да тужиоцима на име трошкова поступка исплате износ од 319.300,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж 1456/15 од 10.09.2015. године преиначио првостепену пресуду тако што је одбио као неоснован тужбени захтев, укинуо привремену меру од 05.02.1998. године, те обавезао тужиоце да туженој Републици Србији накнаде трошкове парничног поступка у износу од

147.000,00 динара, док је у парници тужилаца и туженог ЈП „Дом“ из Л. одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09) који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11) у вези са чланом 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Тужба у овом спору поднета је 15.10.1997. године са означеном вредношћу предмета спора износом од 1.000,00 динара који је унет и у увод првостепене пресуде.

Имајући у виду да је побијана другостепена пресуда донета 10.09.2015. године, након ступања на правну снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), а да вредност предмета спора од 1.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужилаца није дозвољена.

При томе, дозвољеност ревизије против правноснажне одлуке донете у другом степену после 31.05.2014. године цени се, осим у погледу вредносног цензуса, према Закону о парничном поступку који је био на снази у време покретања парничног поступка, из којих разлога је, независно од чињенице да је пресудом другостепеног суда првостепена пресуда преиначена, ревизија недозвољена у смислу Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује.

Из наведених разлога је Врховни касациони суд на основу одредбе члана 404. ЗПП одлучио као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић,с.р.**